

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

จากรายงานภาวะเศรษฐกิจของไทยปี 2532 ของไทยนั้น ระบุว่าเศรษฐกิจของไทยยังมีแนวโน้มเติบโตในอัตราสูง โดยเฉพาะการบริโภคและการลงทุนในประเทศการขยายตัวของภาคก่อสร้างมีการเติบโตอย่างมาก จนทำให้ผลกระทบต่อการขาดแคลนปูนซีเมนต์ที่นำมาใช้ในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเมื่อที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการทางด้านเฟอร์นิเจอร์ที่เกี่ยวข้องกับครัวเรือนมีความต้องการเพิ่มเป็นเงาตามตัวไปด้วย

ด้านการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ของไทยมีประมาณร้อยละ 65% และ 35% ใช้ภายในประเทศ หรือสามารถนำเงินตราต่างประเทศได้ปีละไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ซึ่งจากสถิติการส่งออก เฟอร์นิเจอร์ในตลาดโลกได้ประเทศไทยเรายังอยู่ในอันดับที่ 22 ของประเทศที่ส่งออกเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด ตลาดที่สำคัญในการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ของไทยได้แก่ อเมริกา คานาดา ในแถบเอเชียก็มี ญี่ปุ่น ฮองกง สิงคโปร์ แต่เมื่อเทียบกับไต้หวันแล้วไทยเรายังมีส่วนแบ่งของตลาดที่ส่งไปขายยังสหรัฐอเมริกาประมาณ 2% ในขณะที่ไต้หวันมีส่วนแบ่งตลาดถึง 31% ฉะนั้นไทยเราควรจะหาทางแบ่งตลาดจากไต้หวัน ซึ่งเป็นคู่แข่งของการส่งออกที่สำคัญของเรา

แนวโน้มการผลิตเฟอร์นิเจอร์ชนิด ปาติเคิล บอร์ดนี้ มีแนวโน้มจะแจ่มใสขึ้นเนื่องจากวัสดุที่จะนำมาใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ชนิดนี้ ทำมาจากเศษของวัสดุที่เหลือจากการใช้แล้ว เช่น เศษไม้ ชานอ้อย ฟางข้าว ฯลฯ โดยจะนำมาประสานกันโดยตัวประสาน ชนิด ออร์กาทิกไดไนเตอ์ โดยใช้ความร้อน ความดัน และความชื้นที่เหมาะสมจนได้เป็นแผ่นปาติเคิล บอร์ด จะทำให้เป็นการประหยัดการใช้ทรัพยากรของชาติไทยเป็นอย่างมาก

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ยึดถือเป็นสมมติฐานในการวางแนวทางในการแก้ปัญหาระยะก่อนการผลิต ของการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ปาติเคิล บอร์ด ปัญหาโครงการลงทุนทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับทางการตลาด ปัญหาด้านวิศวกรรมการผลิตปัญหาด้านการวิเคราะห์การลงทุน โดยจะศึกษาเพื่อหาข้อสรุปในแนวทางต่าง ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัญหาด้านความต้องการผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ในอนาคต เปรียบเทียบกับสมรรถภาพทางการผลิตในปัจจุบัน
- 2) เพื่อวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาก่อนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมประเภทนี้

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยจะมุ่งเฉพาะ แนวทางในการแก้ปัญหาในระยะก่อนการผลิตของการก่อตั้งโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ ปาร์ติเคิล บอร์ด โดยมีสมมติฐานดังนี้

- 1) โครงการลงทุนมีระยะ 10 ปี
- 2) ศึกษาเฉพาะปัญหาลักษณะ การตลาด เทคนิคการผลิต การวางผังโรงงาน และองค์การ
- 3) ศึกษาเฉพาะโรงงานที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์ ชนิดปาร์ติเคิล บอร์ด

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

- 1) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักธุรกิจอุตสาหกรรม ของประเทศที่มีขนาดการลงทุนที่จำกัดให้สามารถวิเคราะห์และเข้าใจสภาพปัญหาโครงการลงทุนในลักษณะต่าง ๆ
- 2) ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรของประเทศที่ใช้ทำปาร์ติเคิล บอร์ด อย่างคุ้มค่า
- 3) ช่วยลดอัตราการตัดไม้ทำลายป่าของประเทศลง
- 4) เป็นประโยชน์ในด้านการค้าและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์นิเจอร์ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานรัฐบาล ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมประเภทนี้ รวมทั้งสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ให้กู้เงินเพื่อการอุตสาหกรรม

1.5 ขั้นตอนการดำเนินการ

- 1) รวบรวมข้อมูล ข่าวสารด้าน
 - ความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ภายในประเทศ
 - กำลังการผลิตในประเทศ
 - นโยบายของรัฐบาล
 - แนวโน้มความต้องการของเฟอร์นิเจอร์ในอนาคต
- 2) ศึกษากรรมวิธีการผลิต สิ่งเกตุการณ์ในโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์
- 3) รวบรวมข้อมูลปัญหาด้านการผลิตและการลงทุน เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต
- 4) กำหนดแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจลงทุนของการก่อตั้งโรงงานซึ่งมีเงินทุนจำกัด
- 5) สรุปผลการวิจัยพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

1.6 งานวิจัยที่ผ่านมา

Charsobut และ Piputsitee (1985) ได้ศึกษาเรื่อง Labour and Employment in Small - Scale Manufacturing in Thailand ผลของการศึกษาทำให้ทราบปัญหาแรงงานต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมขนาดย่อมและปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือเป็นปัญหาสำคัญอันเนื่องมาจากนายจ้างและแรงงานเอง แต่การศึกษานี้ยังไม่ได้วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของแรงงานหรือไม่ฝึกงาน จากการปฏิบัติงานในสถานที่ประกอบการ และปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาการฝึกงาน

ศิริ ผาสุก (2511) ผลการศึกษาเรื่องปัญหาการบริหารงานส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศไทย ได้กล่าวถึงการช่วยเหลือและส่งเสริมทางด้านแรงงานว่า การจัดตั้งสถาบันแรงงานฝีมือแห่งชาติขึ้นที่รวมแรงงาน การอบรมต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย ยังไม่สามารถทำให้แรงงานที่ได้รับการฝึกอบรมเหล่านี้มีความรู้พอที่จะออกมาเป็นช่างฝีมือได้เต็มที่ เพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อการฝึกอบรมคือ เครื่องมือ เครื่องจักรที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมมีอยู่จำนวนน้อย และการจัดหลักสูตรมักจะเป็นไปตามที่ ผู้มีหน้าที่ในสถาบันเหล่านี้เป็นผู้กำหนด ขาดการประสานงานกับเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมและหน่วยงานราชการด้วยกันเอง

แสง สงวนเรือง (2521) ทำการศึกษาเรื่อง อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางในประเทศไทย สรุปผลการวิจัยได้ว่า สินค้าที่ผลิตโดยโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ส่วนใหญ่เป็นสินค้าเพื่อบริโภค โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก มีอัตราส่วนการใช้ทุนต่อแรงงานต่ำกว่าโรงงานขนาดใหญ่ สัดส่วนการใช้ทุนต่อแรงงานโดยทั่วไปสูงขึ้นตามขนาดโรงงาน และอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนในอัตราสูง ไม่ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพการใช้ทุนดีกว่าอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนในอัตราต่ำ สำหรับด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้สรุปว่า กิจการขนาดใหญ่ เทคนิคในการผลิตต้องใช้เงินตราจากต่างประเทศมากกว่ากิจการขนาดเล็ก

ฉัตรพล ชันไชย (2526) ทำการวิจัยเรื่อง FOREIGN DIRECT INVESTMENT AND TECHNOLOGY TRANSFER AND DEVELOPMENT IN THAILAND โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง การลงทุนจากต่างประเทศ และกระบวนการถ่ายโอนและพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ไทย ในการวิเคราะห์ได้เลือกศึกษาอุตสาหกรรม 2 ประเภท คือ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล และ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังได้จำแนกประเภทของกิจการออกตามสัญชาติด้วย โดย จำแนกเป็นกิจการของท้องถิ่น กิจการชาวญี่ปุ่นและกิจการชาติอื่น ๆ และสรุปผลการวิจัยได้ว่า กิจการต่างชาติของอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภท ได้รับเทคโนโลยีจากบริษัทแม่หรือสาขาใหญ่ (Parent's Companies) ขณะที่กิจการของท้องถิ่นได้รับเทคโนโลยีจากประสบการณ์การประดิษฐ์ขึ้นเอง (Self Invention) หรือจากกิจการอื่น ๆ และพบว่าข้อจำกัด และเงื่อนไขที่สำคัญของการถ่ายโอนเทคโนโลยี คือข้อจำกัดด้านตลาด เจ้าของเทคโนโลยี Technology Suppliers) มักตั้งเงื่อนไขให้ซื้อ วัตถุดิบ และปัจจัยขั้นกลาง (Raw Materials and Intermediate Inputs) ด้วยโดยเฉพาะกิจการของชาวญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมเครื่องจักรในการ วิเคราะห์โดยใช้ Production Function แบบ Cobb-Douglas พบว่ากิจการท้องถิ่น และ กิจการของต่างชาติของอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภท มีลักษณะ Production Function ที่แตกต่างกันซึ่งจะแสดงถึงระดับการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน กิจการของท้องถิ่นมีระดับเทคโนโลยีต่ำและ ค่อยประสิทธิภาพอย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภท ต่างก็ให้ผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (Constant Return to Scale) นอกจากนี้พบว่ากิจการของท้องถิ่นมีความเข้มของทุน (Capital Intensive) น้อยกว่ากิจการของต่างชาติอย่างไรก็ตามก็พบว่าความเข้มของทุนขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการมากกว่า กล่าวคือ เมื่อกิจการเป็นขนาดใหญ่ขึ้นจะมีความเข้มของทุนเพิ่มขึ้น และกิจการของท้องถิ่นมีขนาดเล็กกว่ากิจการของต่างชาติ จากการวิเคราะห์เชิงถดถอย (Regression) ถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของทุนต่อแรงงาน (Capital-Labor Ratio) กับตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) คือขนาดของกิจการ ประสิทธิภาพแรงงาน (Labour Productivity) และสัญชาติของกิจการพบว่าในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ประสิทธิภาพ แรงงานระดับสูงจะมีความเกี่ยวเนื่องกันสัดส่วนของทุนต่อแรงงานในระดับที่สูงเช่นเดียวกัน ผู้วิจัย ได้เสนอแนะให้รัฐบาลมีแผนพัฒนาเทคโนโลยีที่ชัดเจน ให้มีการตั้งศูนย์การวิจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อ การอุตสาหกรรมโดยเฉพาะและสร้างสิ่งจูงใจให้นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรหันมาพัฒนาเทคโนโลยี เพิ่มขึ้นและส่งเสริมสถาบันทางสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี